

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

B&B 'STILLE RUST'

Een blijspel in vijf bedrijven

door

1880

Werner van Branteghem

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.3250

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk B&B 'STILLE RUST' op te voeren moet de naam van auteur WERNER VAN BRANTEGHEM vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2014/0220/044
ISBN 978-90-385-13256

© 2014 Toneelfonds J. Janssens/Werner van Branteghem
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames – 6 heren)

PIERRE PUTTEMANS, begrafenisondernemer
 FRANCINE PUTTEMANS, zijn echtgenote en uitbaatster van de B&B
 MARIJKE PUTTEMANS, hun zwangere dochter
 GERTRUDE PRUYM, poetsvrouw
 AMEDEE, doofstomme assistent van Pierre
 HENK VERSCHOTEN
 CONNIE VERSCHOTEN, zijn vrouw
 LUDO NEUCKERMANS
 PATRICIA NEUCKERMANS, zijn vrouw
 NATASCHA KAROTSKI, Russische prostituee
 TONY DEKLEINE, politie-inspecteur en vriend van Marijke
 JOHNNY LEPOMME, het lijk

DECOR

Een slaapkamer in een 'Bed en Breakfast'. Een hemelbed met dekbed en veel sierkussens. Grote kleerkast (zonder achterwand), twee zeteltjes of stoelen, salontafeltje, kapstok (staand), deur naar gang en deur naar de badkamer

MUZIEKSUGGESTIE

Thema muziek :

Spike Jones : Ouverture Willem Tell (vanaf 08 sec tot 50 sec)

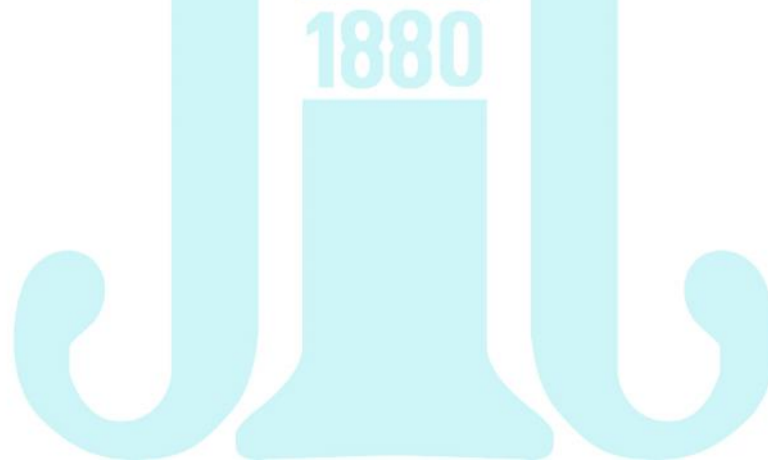
Muziek voor de reconstructie moord :

Flight of the bumblebee

KORTE INHOUD

Een wat ouder echtpaar woont juist naast hun funerarium 'Eeuwige Rust'. Nu dat hun dochter getrouwd is komen er thuis enkele kamers vrij en openen ze volgende week hun B&B 'Stille Rust'. Een B&B juist naast een funerarium vraagt om miserie en ja hoor.... manlief, die naar een tweedaags congres moet, heeft nu plots een bed tekort in het funerarium en vrouwlief verhuurt nu net een kamer in de B&B. De eerste klanten, een koppel dat 25 jaar getrouwd is, hoopt op een onvergetelijk zilveren jubileum met champagne op bed. De -zeg maar geile- echtgenote ontdekt het lijk in bed en geeft hem een slag op het hoofd met de fles champagne. Ze denkt die man in bed te hebben vermoord. Wat nu met dat lijk? Hoe geraken we hier buiten? Wat als een handelsreiziger, de tweede klant, nu ook in die kamer een slippertje wil maken met een Russische prostituee? Wat als die op haar beurt het lijk in de kast ontdekt en denkt het lijk doodgeslagen te hebben?

Wat als tot overmaat van ramp de echtgenote van de ontrouwe man op de proppen komt.... Wat als de uitbaatster samen met haar meid ook nog eens het lijk ontdekt en het een klein beetje wurgt? Dat wordt een moeilijk onderzoek voor de politie. Raar, heel raar! We gaan meer zeggen... ze begrijpen er niets meer van en dat is nog niet alles.....

EERSTE BEDRIJF

(Francine maakt al zingend het bed op (“z(h)ij gelooft in mij” van André Hazes)

FRANCINE : Ziezo, nog even dat laken goed leggen en het bed in de eerste kamer van mijn droom is klaar. Dan nog de kamer op het eerste verdiep plus de achterkamer, hopelijk is het sanitair daar tijdig klaar. Maar we zijn er bijna, yes mijn bed en breakfast ‘Stille Rust’ kan volgende week eindelijk open gaan.
(zingt verder)

GERTRUDE : *(de poetsvrouw komt binnen)* Goed dat jij erin gelooft maar ik niet. Dat wordt hier een ramp. Wie haalt dat in godsnaam in zijn hoofd om een bed en breakfast vlak naast de deur van het funerarium van haar man te beginnen?

FRANCINE : Wel beste Gertrude Pruym, ik Francine, echtgenote van Pierre Puttemans, de beste begrafenisondernemer van de stad haalt dat in haar hoofd. Ten eerste: ons huis, nu onze dochter Marijke getrouwd is, heeft drie kamers op overschot. Ten tweede: van de burens gaan we zeker geen last hebben en ten derde: ik ben het kotsbeu om iedere dag hiernaast in funerarium ‘Eeuwige Rust’ de bedden op te maken die er ’s morgens altijd onaangeroerd uitzien.

GERTRUDE : Overhoop dat zou pas een mirakel zijn.

FRANCINE : Zeg eens Gertrude, heeft er hiernaast al ooit eens een gast een opmerking gemaakt over het feit dat zijn bed onberispelijk is opgemaakt? Nog nooit, jamais, never. Hier in ‘Stille Rust’ zal ik mijn gasten verwennen én er nog een complimentje voor krijgen ook.

GERTRUDE : Dat zozegd verwennen komt er wel op neer dat we er hier drie bedden bij krijgen plus drie badkamers plus ontbijt voor ongeveer zes man. Samen met de zes bedden van het funerarium maakt dat negen bedden alstublieft.

FRANCINE : Niet overdrijven.

GERTRUDE : Gelukkig moeten de gasten daar geen ontbijt krijgen. Je moet me niet geloven maar een “stille rust” naast een “eeuwige rust”, daar ben ik niet gerust in.

FRANCINE : Dat is dan mijn probleem. Jij bent hier de kuisvrouw dus als er problemen

zijn los ik ze wel op. Mijn leuze is: heb je zorgen, wacht tot morgen, zijn ze dan niet weg, dan heb je dikke pech.

GERTRUDE : Dikke pech zeg je? Je zal het zien, op een nacht komt er een klant met een stuk in zijn kraag per vergissing hiernaast in het funerarium terecht. Die zijn gezicht wil ik de volgende morgen wel eens zien als hij de andere gasten ontdekt terwijl hij op zoek gaat naar de eetkamer voor zijn ontbijt...

FRANCINE : Ja ja, je bent aan het fantaseren Gertrude. Over ontbijt gesproken, als we volgende week starten met 'Stille rust' moet je wel 's morgens om zes uur beginnen werken.

GERTRUDE : Pardon, hoe laat zeg je? Om zes uur beginnen werken? Dat is dus om vijf uur opstaan... Ik zal de hele dag geen mens zijn...

FRANCINE : Dan ga je 's middags maar een uurtje op bed rusten.

GERTRUDE : Op bed ... waar? ...in 'Eeuwige Rust' of in 'Stille Rust'?

FRANCINE : Je ziet wel waar er plaats vrij is en doe nu niet moeilijk.

GERTRUDE : Geloof me, dat wordt een ramp. Nee nog erger, een catastrofe! (af)

MARIJKE : (komt in kamer, is hoogzwanger) Ah hier ben je! Pa zei al dat je in mijn kamer was, ik bedoel in mijn ex-kamer.

FRANCINE : Wie we daar hebben, mijn Marijke met onze Louis of is het Louise?

MARIJKE : Goed geprobeerd ma, maar het is en blijft een verrassing. Nog enkele dagen geduld en je hebt je eerste kleinkind in je armen. Voorzie alvast maar een kinderkamer in de B&B.

FRANCINE : Meisje, dit worden de twee drukste weken van mijn hele leven. Volgende week opening van mijn bed en breakfast en deze week de geboorte van mijn eerste kleinkind. Van een goede timing gesproken.

MARIJKE : Misschien beval ik wel hier in mijn oude kamer... grapje!

FRANCINE : Beter hier dan hiernaast in 'Eeuwige Rust'. Dat zou pas groot nieuws zijn voor de kranten: vrouw bevalt in funerarium hahahaha!

MARIJKE : Het doet toch raar dat hier binnenkort vreemde mensen in mijn bed zullen slapen.

FRANCINE : (samen in salon) Ik begrijp het schat. Een kinderkamer, je eerste eigen kamer, dat is altijd iets heel bijzonder. Als kind is dit je eigen wereldje, toevlucht voor plezier en soms ook stil verdriet. Voor je pa en mij was deze kamer toen je trouwde plots zo leeg. Ons enige kind was de deur uit en wij

bleven alleen achter. Hoe dikwijls zat ik niet met je vader in deze kamer op bed onze herinneringen te koesteren van toen we je als baby moesten troosten en in slaap wiegen. Dan de slapeloze nachten voor die eerste schooldag en later de lastige huistaken waar we zelf met de jaren minder en minder konden mee helpen. En op een dag, voor we het goed beseften, was je een opstandige puber die soms nood had aan een schouder of giechelend vertelde over dat eerste liefje, trouwplannen en dan... dan was dat bed plots zo leeg....

MARIJKE : Maar niet voor lang meer, als de B&B een succes wordt natuurlijk. Zeg eens ma, heb je al nagedacht over het ontbijt dat je gaat geven?

FRANCINE : Niet echt, ik moet daar nog even met Gertrude over spreken. Het is tenslotte haar taak.

(Gertrude komt binnen)

Kijk, ze is daar juist.

GERTRUDE : Er is nog altijd geen warm water in de kamer boven en in het toilet van de achterkamer hangt een vreemde geur. Geloof me, wat vreemde geuren betreft ben ik veel gewend.

FRANCINE : Dat komt allemaal in orde Gertrude. De loodgieter heeft beloofd ooit te komen dus... alles op zijn tijd.

GERTRUDE : Dat 'ooit' komen is het probleem bij loodgieters. Als hij ten laatste morgen dat toilet niet heeft aangesloten zal hij eens kennis maken met Gertrude Pruym.

FRANCINE : Ja het is al goed madame Pruym. Nu zou ik even, terwijl Marijke hier ook is, het ontbijt willen bespreken dat we zullen aanbieden aan onze gasten.

GERTRUDE : Wat denk je van bruin brood met choco en een tas koffie. Ik heb altijd gehoord dat een B&B net als thuis is en wij eten thuis altijd boterhammen met choco.

MARIJKE : Lieve Gertrude, ik vrees dat de klanten van 'Stille Rust' niet komen voor een boterham met choco maar eerder voor een glaasje bubbels, vers fruitsap, een zachtgekookt eitje, gerookte zalm, kaas, hesp, alle soorten broodjes, zelfgemaakte confituur, koffie, thee en vers fruit met yoghurt.

FRANCINE : Is dat er niet een beetje over Marijke? Het is geen drie sterrenrestaurant

dat ik begin hoor. Een ei kunnen ze krijgen maar die bubbels en gerookte zalm lijken me toch over the top.

MARIJKE : En nog iets, van over the top gesproken, als er Engelse gasten komen verwachten ze wel een English breakfast.

GERTRUDE : No 'problems', een zak chips kunnen ze altijd krijgen.

FRANCINE : Wat bedoel je precies met een English breakfast?

MARIJKE : Een gewoon simpel Engels ontbijt dat is met bonen in tomatensaus, varkensworst, gebakken spek, bloedworst, gestoofde tomaten en...

GERTRUDE : Jij denkt toch niet dat ik hier om zes uur 's morgens bonen in tomatensaus ga klaarmaken en daarbij nog bloedworst ga staan bakken?

FRANCINE : Ik moet haar voor één keer gelijk geven, dat is er toch wel over. Als ik dat op mijn nuchtere maag zou moeten opeten lig ik na een paar van die English breakfasts hiernaast in 'Eeuwige Rust' met een indigestie mortale.

GERTRUDE : Zijn er zo nog van die specialekes bij de toeristen, nu dat toch we bezig zijn?

FRANCINE : Wat als er een Chinees komt slapen? Zeg niet dat we 's morgens als ontbijt Sam Kwak, Tipan, Babi Pangang of Chop Choy moeten wokken.

GERTRUDE : Dus zoals ik zei, ze krijgen bruine boterhammen met choco en koffie. Engelsman of Chinees, dat smaakt altijd. (*af*)

PIERRE : (*op*) Heeft Gertrude honger?

MARIJKE : Ik denk eerder dat er bonen in tomatensaus op haar maag liggen papa.

FRANCINE : Zeg eens schat, is alles klaar voor de beurs?

MARIJKE : Wat voor beurs?

PIERRE : Ik vertrek straks dus - *alleen* - naar de jaarlijkse internationale beurs voor service funèbre in Luxemburg.

FRANCINE : Luister schat, ik ben vorig jaar met je mee geweest maar nu heb ik helemaal geen tijd om in Luxemburg nog een congres bij te wonen over hoe je een schoonmoeder stijlvol in de put krijgt. Of om morgenvoormiddag de nieuwste design-modellen van doodskisten te gaan bewonderen in de beurs - service de fun - of hoe zeg je dat alweer in het Frans?

PIERRE : Service funèbre schat, geen service de fun, dat is iets helemaal anders.

FRANCINE : Bwa, zoveel verschil is er soms niet tussen een service funèbre en een service de fun. Vooral als er een rijke suikertante haar kaars heeft uitgeblazen.

PIERRE : Luister schat, morgen kort na de middag ben ik terug van Luxemburg, ik beloof het je.

FRANCINE : Je bedoelt morgen kort na middernacht en met een Luxemburgs stuk in je voeten omdat je net als vorig jaar, nota bene met de pastoor die nooit drinkt, de miswijn-beurs nog wou bezoeken.

PIERRE : *(doet lief)* De helft van die wijn spuwen we uit in een emmertje dus dronken zal ik zeker niet zijn. Of hoor ik hier een gebrek aan vertrouwen in uw lieve echtgenoot?

FRANCINE : Een gebrek aan vertrouwen in mijn lieve echtgenoot? Ik zou niet durven sloeber, zeker niet na dertig jaar huwelijk. Kom hier..

(Pierre en Francine kietelen elkaar en lopen giechelend naar bed)

MARIJKE : *(kucht)* Neem me niet kwalijk, maar jullie gaan nu toch niet de eerste kamer van ‘Stille Rust’, hoe zou ik zeggen, uitproberen? Ik heb ook mijn gevoelens hoor, en dat op jullie leeftijd!

FRANCINE : Marijke, op liefde en alles – ahum - allez je weet wel, op alles wat er bij hoort staat geen leeftijd. Nietwaar Pierke, sexy schat van me.

PIERRE : Oei ze krijgt het weer. Ik geloof dat ik maar verder mijn koffer ga pakken.

(Pierre wil van scène gaan maar botst op Amedee die doofstom is en onverstaanbaar iets brabbelt)

AMEDEE : Ppppaaaaattttron ggggg ssssss mmmmm bbbbbb eeeeeeeeeelll.

PIERRE : Ik versta er weer geen letter van.

AMEDEE : Gggg zzzzzzz gggggg sssss mmmmm bbbbeeeeeelll.

FRANCINE : Ik had je het nog zo voorspeld dat een half dove en daarbij nog zo goed als stomme assistent geen briljant idee was om in dienst te nemen.

PIERRE : Hoezo geen briljant idee? Ten eerste: hij moet niet tegen mijn klanten kunnen spreken. Ten tweede: omdat die sowieso geen woord zeggen is doof zijn zeker geen probleem. Ten derde: ik heb nog nooit zo'n trouwe en vooral goedkope assistent gehad, want hij heeft nog nooit opslag gevraagd.

FRANCINE : Dat is nogal moeilijk voor een halve stomme. Alhoewel, als ik hem eens

goed bekijk, ik soms twijfel of hij wel zo stom is om geen opslag te vragen.

Wie weet is hij niet gesyndikeerd?

AMEDEE : Ggggaaaaaii vvvooooorrr tooeeennn.

PIERRE : Zeg eens Amedee, wat is het probleem? Je bent precies over je toeren.

(Amedee brabbelt nog veel erger en geeft gsm aan Pierre)

Ah er is telefoon, zeg dat dan hé.

AMEDEE : Kkkkeeeee dddaaa zeeei.

PIERRE : Hallo... te laat... Ik ga maar weer eens naar het funerarium want met al dat gebrabbel moet ik terugbellen.

(Pierre en Amedee af)

MARIJKE : Zeg eens ma, ging pa direct akkoord met je voorstel om hier thuis nog drie kamers te verhuren als B&B?

FRANCINE : Wat dacht je... Hij was eerst helemaal niet akkoord. Je kent zijn koppigheid maar... tegen mijn vrouwelijke charmes is hij niet opgewassen.

MARIJKE : Nu ben ik pas reuze benieuwd. Vertel, hoe heb je hem kunnen overtuigen?

FRANCINE : Dankzij... hoe zeg je dat... de jarenlange ervaring in het huwelijk tussen het zwakke en het zozegde sterke geslacht.

MARIJKE : Ik heb daar mijn twijfels over. Geef toe, hoe langer je met iemand getrouwd bent, hoe beter je partner je kent. Dus hoe moeilijker het wordt om hem om je vinger te winden. Daarbij komt dat er met de jaren hier en daar wat begint te hangen. Zeg maar de overtuigingskracht die stilaan zakt.

FRANCINE : De truc met de push up bh en de string wordt op een zekere leeftijd inderdaad een beetje belachelijk. Maar er zijn andere trucs die een vrouw van een zekere leeftijd en dankzij haar, zeg maar, expertise kunnen helpen om alles te krijgen wat ze wil.

MARIJKE : We gaan nog bijleren vandaag. Ik veronderstel dat je bijvoorbeeld op commercieel gebied het een en ander hebt moeten verdedigen.

FRANCINE : Dat zal wel, het is tenslotte een grote investering om van ons huis een B&B te maken. Groot voordeel is echter dat de B&B direct naast ons

funerarium is gelegen. Zo kan ik samen met Gertrude in ‘Eeuwige Rust’ de bedden opmaken zonder dan bijvoorbeeld twee straten verder te moeten gaan voor de bedden van ‘Stille Rust’. Dat zou pas tijd- en geldverspilling zijn.

MARIJKE : En met dat financiële argument heb je onze pa kunnen overtuigen?

FRANCINE : Sinds wanneer kan een vrouw haar man met financiële en verstandige argumenten van iets overtuigen?

MARIJKE : Dus...

FRANCINE : Dus heb ik de oudste truc ter wereld gebruikt. De machtige truc die een vrouw onweerstaanbaar maakt. De truc zo oud als de straat, noem hem gerust de Eva versus Adam truc.

MARIJKE : Je hebt hem een appel gegeven?

FRANCINE : Veel straffer.

MARIJKE : Een citroen?

FRANCINE : Komaan, denk eens goed na.

MARIJKE : Je hebt dan toch uw push up en string aangedaan. Laat ons zeggen uit wanhoop, gezien je leeftijd.

FRANCINE : Gezien mijn leeftijd?... dat is heel lief van je. Maar nee meisje, ik ben beginnen wenen, tranen met tuiten, huilen van verdriet, snikken en snotteren, zakdoeken vol.

MARIJKE : Kan jij dat, zomaar beginnen huilen?

FRANCINE : Een beetje vrouw kan wenen als ze dat wil.

MARIJKE : Dus dankzij je gejack was ons pa plots akkoord met je B&B vlak naast zijn funerarium...? Dat is straf.

FRANCINE : Dat is helemaal niet straf maar evident. Wat denk je dat een beetje echtgenoot doet als zijn lief vrouwtje al twee zakdoeken heeft nat gehuild en niet van plan is om te stoppen tot ze haar zin krijgt?

MARIJKE : Hij geeft ze haar zin.

FRANCINE : De nagel op de kop.

MARIJKE : Ik ben benieuwd of dat met mijn Tony ook zou lukken?

FRANCINE : Dat lukt met heel het sterke geslacht Marijke. Je mag het aan iedereen van het zwakke geslacht vragen. (*lacht*)

MARIJKE : Oei, het is al na twaalf en ik moet nog gaan shoppen voor die kleine hier. Ga je mee oma? Wie weet, oma kan misschien helpen betalen.

FRANCINE : Ik geloof dat ik je al teveel van mijn trucs heb geleerd.

(Marijke en Francine lachend af. Pierre komt in paniek met Amedee in de kamer.)

PIERRE : En dat een paar uur voor ik naar Luxemburg moet vertrekken! Hoe gaan we dat in godsnaam oplossen? Zeg toch ook eens iets Amedee!

(Amedee begint opnieuw onverstaanbaar te brabbelen)

Bedankt voor de goede raad. Als je nog een suggestie hebt laat maar komen.

AMEDEE : Ggrrraaa gedaaaaaannn.

PIERRE : Het is een ramp... In heel mijn funerarium geen bed meer vrij en nu bellen ze dat Johny Lepomme, die nota bene hier maar drie huizen verder woont, zich verslikt heeft in een appel en nog gestikt is ook. Hij had beter in een banaan gebeten. *(op bed gaan zitten)*

AMEDEE : mmmmmmmm...

PIERRE : Ik kan dat lijk toch moeilijk naar de concurrentie, begrafenissen Firmin Uitdeput, brengen. Johny Lepomme is zo goed als onze buurman. Hij zal er niet mee kunnen lachen als we hem naar de concurrentie brengen. Maarik heb wel geen bed meer vrij. Wat nu gedaan....?

(Amedee wijst al brabbelend naar het bed)

Amedee, denk jij nu wat ik denk? Want als ik denk wat jij denkt dan denk ik dat we allebei hetzelfde denken.

AMEDEE : Jjjjjaaaaaa.

PIERRE : Dat is een schitterend idee man maar... absoluut onmogelijk. Als mijn Francine dat merkt, een lijk in haar spiksplinternieuwe B&B, vermoordt ze me en hebben we straks niet één maar twee bedden tekort.

(Amedee doet alsof hij gewurgd wordt)

Ja lach jij maar, jije bent niet getrouwd maar ik wel en dan nog met een pittig vrouwtje.

(Amedee gaat aan de andere kant van het bed zitten. Zucht heel diep samen met Pierre)

(na een tijdje diep nadenken) Zou je niet doodvallen! Hiernaast één bed tekort en hier één bed vrij en dit tot volgende week. Ja maar dat is het! *(staat recht)* De B&B gaat pas volgende week open. Deze kamer is al klaar. Dus, we kunnen hier gerust ons lijk kwijt.

AMEDEE : Hhoooeeee bbbbeddooeel jjeee?

PIERRE : Het plan is als volgt, luister goed. Morgenvoormiddag doe jij de begrafenis van die rijke weduwe met de zes huizen en de drie ex'en, of is het omgekeerd? Dan komt er dus één bed vrij in 'Eeuwige Rust'. Morgen na de middag ben ik terug van Luxemburg en dan halen we het lijk hier weg en brengen het naar het funerarium. Zeg maar het perfecte plan dat niet kan mislopen.

GERTRUDE : *(komt binnen)* Is er iets aan het mislopen?

PIERRE : Nee, we zeiden juist dat... euh.... dat dit het perfecte bed is.

GERTRUDE : Het was inderdaad perfect opgemaakt voor de eerste gasten tot jullie er op gingen zitten. Nu kan ik het opnieuw opmaken.

PIERRE : Dat doen wij wel Gertrude meisje! Je hoeft vandaag, ik bedoel tot volgende week, niet meer aan of bij dit bed te komen.

GERTRUDE : Jullie doen precies wat raar. Heb je uit beroepsmisvorming misschien een lijk in dat bed gezien, hahahahaha.

(Pierre en Amedee lachen gemaakt mee)

PIERRE : Dat is een goeie! Een lijk gezien in 'Stille Rust'? Eentje dat weggelopen is uit 'Eeuwige Rust' zeker? Je hebt wel heel veel fantasie Gertrude *(lachen)*

GERTRUDE : Kan ik hier verder nog iets doen? *(zet zich in zetel)*

PIERRE : Nee, of toch... Ga naar de bloemist om te zien of de rouwkransen voor morgen wel besteld zijn.

GERTRUDE : Je kan toch bellen?

PIERRE : Ik heb toch liever dat je persoonlijk even controleert of alles in orde is. En je moet je vooral niet haasten. Drink gerust nog ergens een koffie, je hebt alle tijd.

GERTRUDE : Ik geloof dat het nu gaat regenen. *(af)*

PIERRE : De kust is veilig. Kom Amedee, we gaan Johny halen en ons noodplan uitvoeren voor Francine terug is.

(Pierre en Amedee snel af.)

(Even donker. Tijdsverbrugging.)

(Francine en Marijke op, ze hebben veel pakjes voor de baby bij)

FRANCINE : Toch ongelooflijk hoeveel spulletjes een baby nodig heeft. Dat kost de oma's een pak euro's.

MARIJKE : Geef toe oma dat je ook niet kon weerstaan aan die snoezige sokjes en kruippakjes.

FRANCINE : Het zijn niet zoals jij zegt die snoezige sokjes en kruippakjes die een fortuin kosten maar wel die dozen Pampers. Katoenen luiers zoals vroeger, dat was pas zuinig.

MARIJKE : Maar mamaatje, je wil toch niet dat ik dag en nacht vuile luiers ga staan wassen zoals vroeger. Nog beter, waarom niet in een wastobbe, dan gaan we pas terug tot in de middeleeuwen. Het zijn andere tijden nu.

FRANCINE : Waarom zegt men dan 'de goede oude tijd'?

MARIJKE : Je bent duidelijk over je toeren met je B&B en hij is nog niet eens gestart. Oh ja, ik vergat het je bijna te zeggen maar ik heb gisteren via je nieuwe website, facebook en twitter de publiciteit gestart van B&B 'Stille Rust'.

FRANCINE : Ik ken daar niets van. Fasezboeken en switters is Chinees voor mij. Ik krijg daar zelfs pijn in mijn hoofd van.

MARIJKE : Weet je wat, leg je een beetje op bed en rust wat. Je zal zien, na een schoonheidsslaapje ben je weer relax en zonder zorgen.

FRANCINE : Dat is een goed idee. Ik ga een uiltje vangen, ik heb nog even tijd tot voor je pa naar Luxemburg vertrekt.

(Francine gaat rechts in het bed liggen en valt heel snel in slaap. Marijke kijkt nog eventjes in salon naar de pakjes voor de baby)

MARIJKE : Waar is pa nu eigenlijk... Zal waarschijnlijk druk bezig zijn in het funerarium.... Ma is al in dromenland... Ze droomt waarschijnlijk van een hoop luiers die ze kookt en wast... Ik ga er stilletjes vandoor.... Ik kom straks nog wel even terug. *(af)*

(Pierre en Amedee komen op met lijk (op brancard al of niet op wielen) en willen het links op het bed leggen.)

PIERRE : Ziezo, dat zal hier rap in orde zijn en geen kat zal er iets van merken. Kom Amedee, we leggen hem in bed.

AMEDEE : *(ziet als eerste Francine liggen)* Mmmmmmoooooorrrrrrddddd

PIERRE : Nee, het was geen moord. Johnny heeft zich verslikt in een appel.

AMEDEE : Oooohhhh.

PIERRE : Wat is er nu? Moet ik hier alleen staan sleuren ja?

(Amedee doet teken om te zwijgen en toont Francine in bed)

PIERRE : Mmmmoooooorrrrrddddd... Francine is dood!

(Amedee doet teken dat ze slaapt)

En nu?... We kunnen Johnny toch niet bij haar in bed leggen.... Ze moet opstaan... Vooruit, ga met Johnny naar de badkamer hiernaast en blijf daar tot de kust of liever het bed vrij is.

Pierre en Amedee gaan snel met brancard naar badkamer – naast de kast. Pierre komt terug en gaat dan Francine wakker. Amedee blijft in badkamer)

Francientje.... schatje.... wakker worden... Het is tijd om op te staan.